

รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา*

Cooperation Network Model in the Administration of Secondary Schools

¹วีระพล บุญทวี, พงษ์ธร สิงห์พันธ์ และ ชวนคิด มะเสนะ

¹Weerapol Boontawee, Pongthorn Singpan and Chaunkid Masena

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

Ubon Ratchathani Rajabhat University, Thailand.

¹Corresponding Author's Email: goffun4@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพและความต้องการเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา 2) เพื่อสร้างรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา 3) เพื่อทดลองใช้รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา 4) การประเมินรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้อำนวยการสถานศึกษาจำนวน 234 คนโดยเลือกแบบเจาะจง ขั้นตอน กลุ่มเป้าหมายคือ ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารเครือข่ายความร่วมมือในโรงเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 9 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง กลุ่มเป้าหมายคือ โรงเรียนในสหวิทยาเขต 8 ศรีนครอัสจะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์จำนวน 50 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง และ กลุ่มเป้าหมายคือ ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจำนวน 21 คนโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และแบบประเมิน สถิติที่ใช้ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาสภาพการปฏิบัติโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเครือข่ายการพัฒนาครูและบุคลากรมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 2) รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา มีองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ (1) เครือข่ายการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ (2) เครือข่ายการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา (3) เครือข่ายการพัฒนาครูและบุคลากร และ (4) เครือข่ายการสนับสนุนทรัพยากรทางการศึกษา 3) ผลการทดลองใช้รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่าภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านการปรับปรุงและพัฒนาเครือข่ายการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด โดยใช้การวิจัยแบบผสมวิธี และ 4) ผลการประเมินรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา พบว่า ด้านความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านความเป็นไปได้โดยรวมอยู่ในระดับมาก และด้านความเป็นประโยชน์โดยรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: รูปแบบ; เครือข่ายความร่วมมือ; การบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา

Abstract

The research article consisted of the following objectives: 1) to investigate status and requirements of cooperation network in the administration of secondary schools; 2) to create

*Received June 9, 2022; Revised July 11, 2022; Accepted July 17, 2022

cooperation network model in the administration of secondary schools; 3) to experiment cooperation network model in the administration of secondary schools; and 4) to assess cooperation network model in the administration of secondary schools. A sample group included 234 directors of secondary schools, who were chosen by purposive sampling. A target group included the following: 9 experts in the administration of cooperation network in secondary schools, who were chosen by purposive sampling; 50 persons from Sri Nakorn Ajcha Cluster 8 under Surin Secondary Educational Service Area Office, who were chosen by purposive sampling; 21 experts and relevant persons, who were chosen by purposive sampling. The tools used were a questionnaire, an interview form, and an assessment form. The statistics used were percentage, mean, and standard deviation.

From the study, the following results are found: 1) The overall performance status of the cooperation network in secondary school administration is overall at a high level, with cooperation to develop teachers and personnel having a high level of mean; 2) The cooperation network model in the administration of secondary schools comprises 4 aspects which are (1) network to develop learning process, (2) network to make educational development plan, (3) network to develop teachers and personnel, and (4) network to support educational resources; 3) From experimenting cooperation network model in the administration of secondary schools, the result found to be overall at a high level, with the network improvement and development, and learning process development having the highest level of mean; and 4) From assessing the cooperation network model in the administration of secondary schools by experts in educational management, the model found to be of high propriety, feasibility, and utilization.

Keywords: Model; Cooperation Network; Secondary School Administration

บทนำ

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าไปทุกด้าน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรม เพราะการพัฒนาประเทศนั้นต้องอาศัยคนซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญ หน่วยงานที่ทำหน้าที่หลักในการจัดการศึกษาให้คนในชาติคือ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีหน้าที่จัดการศึกษาให้มีคุณภาพ เจริญก้าวหน้า ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก Ministry of Education (2003) ในด้านการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ตามมาตรา 8 และมาตรา 9 ได้กำหนดให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา การจัดระบบโครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษาให้มีเอกภาพด้านนโยบาย และความหลากหลายในการปฏิบัติมีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการระดมทรัพยากร มีความมุ่งหมายที่จะจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดีมีความสามารถและอยู่ร่วมกับสังคมอย่างมีความสุข การดำเนินงานตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องยึดเงื่อนไขและหลักการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการคือให้โรงเรียนเป็นศูนย์กลางในการตัดสินใจโดยยึดประโยชน์ที่จะเกิดกับผู้เรียนเป็นสำคัญการให้ความร่วมมือ กำหนดให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการจัด

การศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นหรือร่วมกำกับดูแลใช้การกระจายอำนาจ ในการบริหารจัดการงานด้านวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป Office of the Basic Education Commission (2007)

ความจำเป็นประการหนึ่งที่ประเทศไทยจะต้องมีการปฏิรูปโครงสร้างด้านการบริหารสถานศึกษา เพื่อให้สนองตอบกับการขับเคลื่อนประเทศ ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับใหม่กรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) และกรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) สอดคล้องกับ Office of the Basic Education Commission (2017) ได้กล่าวถึงวิสัยทัศน์ของแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 ที่กำหนดให้คนไทยทุกคนได้รับการศึกษา และเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ สอดคล้องกับการ เปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21 ซึ่งสอดคล้องกับ Ruchaoen (2006) ที่ได้กล่าวว่ารูปแบบการบริหารจัดการการศึกษาแนวใหม่ในบริบทของการกระจายอำนาจ โดยเน้นรูปแบบบริหารสถานศึกษาของเครือข่ายกลุ่มโรงเรียน เพื่อนำไปสู่ความเจริญของงานของบุคคลและสังคม กระบวนการจัดการจะต้องปรับเปลี่ยนและพัฒนาให้สอดคล้องกับสถานการณ์ซึ่งผู้บริหาร จำเป็นจะต้องพัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่อง เพื่อบริหารจัดการให้องค์กรอยู่รอด และบรรลุตามวัตถุประสงค์ เมื่อมองมาในมิติด้านการบริหารจัดการสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐานจึงต้องมีความคล่องตัว และมีอิสระในการบริหารจัดการทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารบุคคล และการบริหารทั่วไป ซึ่งจะสอดคล้องกับสาระสำคัญใน รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 16 (จ) ที่กำหนดให้มีการปฏิรูปโครงสร้างการบริหารสถานศึกษาโดยใช้การบริหารรูปแบบ เครือข่ายกลุ่มโรงเรียนในหลักการกระจายอำนาจแบบคลัสเตอร์ (CLUSTERS) ของสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการปฏิรูปการศึกษาโดยมุ่งแก้ปัญหาหลักการบริหารจัดการทางการศึกษาของไทยใน 4 ด้าน คือ 1) ยกระดับคุณภาพของการจัดการศึกษา 2) ลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา 3) มุ่งความเป็นเลิศ และสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และ 4) ปรับปรุงระบบการศึกษาให้มีประสิทธิภาพใน การใช้ทรัพยากร เพิ่มความคล่องตัวในการรองรับความหลากหลาย (Office of the Basic Education Commission, 2007)

ความร่วมมือในการบริหารเครือข่ายสถานศึกษา จึงมีบทบาทอย่างมากที่จะแก้ปัญหาดังกล่าวข้างต้น โดยจะเห็นได้จาก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีระเบียบปฏิบัติให้ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา ประกาศให้โรงเรียนในสังกัดดำเนินการบริหารจัดการศึกษาในรูปแบบกลุ่มโรงเรียนสห วิทยาเขต เน้นกระบวนการทำงานในลักษณะรวมกลุ่มโรงเรียนเรียกว่า “สหวิทยาเขต” และมีโรงเรียนที่เป็น สมาชิกในกลุ่มโรงเรียนเดียวกัน เรียกว่า “โรงเรียนในสหวิทยาเขต” ซึ่งสอดคล้องกับความคาดหวัง ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 ที่ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการด้วยการจัดองค์การแบบเครือข่ายโรงเรียน ในการ แบ่ง เครือข่ายโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ตัวอย่างเช่น สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์ มีการแบ่งกลุ่มโรงเรียนตามลักษณะภูมิประเทศ ความใกล้เคียงกัน เน้นความสะดวก ความเหมาะสม จากจำนวนโรงเรียนในสังกัด 85 โรงเรียน แบ่งเป็นกลุ่มโรงเรียนทั้งหมด 8 สหวิทยาเขต มีการคัดเลือกตัวแทนผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นสมาชิกทำหน้าที่เป็นประธานเครือข่ายสหวิทยา เขต โรงเรียนสมาชิกที่จะอยู่บริเวณอำเภอเดียวกันหรือใกล้เคียงประมาณ 8-10 โรงเรียน ซึ่งประกอบด้วย โรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก คละกันเพื่อให้เกิดพลังเกื้อกูลช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รวมถึง การมีบทบาทในการบริหารเครือข่ายสถานศึกษาร่วมกันเพื่อที่จะส่งผลให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการบริหาร จัดการในโรงเรียนมัธยมศึกษา

เมื่อศึกษาผลการดำเนินการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนของสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา กับองค์กรและหน่วยงานอื่นทำให้ทราบว่ายังไม่มีรูปแบบที่ชัดเจนและเกิดประสิทธิภาพ ต่อการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงเกิดแนวคิดว่าจะทำการวิจัยเกี่ยวกับเครือข่ายความร่วมมือในการ บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการบริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้บริหารสถานศึกษา ได้นำไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ในการ ยกระดับคุณภาพความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา และสนองนโยบายของสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่กำหนดกลยุทธ์การกระจายอำนาจและส่งเสริมความเข้มแข็งให้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา ในการดำเนินงานและการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการ การศึกษา เสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารและการทำงานเป็นทีมของผู้บริหารโรงเรียนขนาด เล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ ให้มีการรอบการดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน มีความเกื้อกูล อย่างเป็นกัลยาณมิตรและธำรงไว้ซึ่งเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาสภาพและความต้องการเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา
2. เพื่อสร้างรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา
3. เพื่อทดลองใช้รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา
4. ประเมินการใช้รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพและความต้องการเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศแล้วจึงนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เนื้อหา (Construct Analysis) เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดเบื้องต้นขององค์ประกอบเครือข่ายความร่วมมือในการบริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา และประเด็นข้อคำถามเกี่ยวกับรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียน มัธยมศึกษา แล้วนำมาจัดทำเป็นแบบสอบถาม เก็บข้อมูล สรุปค่าเฉลี่ยจากการศึกษาแล้วจัดทำแบบสัมภาษณ์ เชิงลึกที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความตรงเชิงโครงสร้าง (Content Validity) ใช้การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เลือกใช้เฉพาะข้อที่ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่าง 0.6-1.0 นำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างตอบแล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ ด้วยสถิติพรรณนา(Descriptive Statistics) เพื่อหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วแปรผลโดยนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

ขั้นตอนที่ 2 สร้างรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ผู้วิจัยนำข้อมูล จากแบบสอบถามและจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียน Best Practice มาทำการยกร่างรูปแบบ จัดทำคู่มือ การใช้รูปแบบ จัดทำแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบและตรวจสอบรูปแบบ ตรวจสอบคู่มือการดำเนินงานตามรูปแบบ และประเมินรูปแบบโดยการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิและ ผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วย อาจารย์ในระดับมหาวิทยาลัย นักวิชาการ ผู้บริหารการศึกษา และผู้บริหาร สถานศึกษา (Focus Group Discussion) จำนวน 9 คน

ขั้นตอนที่ 3 ทดลองรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ผู้วิจัยนำรูปแบบ ไปทดลองใช้ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สุรินทร์ จำนวน 1 สหวิทยาเขต คือ สหวิทยาเขต 8 ศรีนครอัมระ ประกอบด้วย 10 โรงเรียนได้แก่ โรงเรียนสังขะ โรงเรียน

บัวเชดวิทยา โรงเรียนศรีณรงค์พิทยาคม โรงเรียนกระเทียมวิทยา โรงเรียนชนาตมอญพิทยา โรงเรียนเทพอุดมวิทยา โรงเรียนพระแก้ววิทยา โรงเรียนตากงวิทยารัชฆังคลาภิเษก โรงเรียนมัธยมทับทิมสยาม ๐๔ ในพระอุปถัมภ์ และโรงเรียนมัธยมศรีสำราญ เพื่อนำมาใช้เป็นกรณีศึกษา

ขั้นตอนที่ 4 ประเมินรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ผู้ประเมินคือผู้บริหารสถานศึกษาในสหวิทยาเขต 8 ศรีนครอรรถะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สุรินทร์ ที่นำรูปแบบไปใช้ในสภาพจริง จำนวน 10 คน และผู้ทรงคุณวุฒิที่มีส่วนเกี่ยวข้องประกอบด้วย อาจารย์ในระดับมหาวิทยาลัย นักวิชาการ ผู้บริหารการศึกษา และผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 21 คน โดยใช้เครื่องมือแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบ แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ใช้เครื่องมือแบบประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบ

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาสภาพและความต้องการเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า แนวคิดเกี่ยวกับเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัศึกษามีขั้นตอนที่เกี่ยวกับเครือข่ายความร่วมมือ ประกอบด้วย 1) เครือข่ายการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 2) เครือข่ายการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา 3) เครือข่ายการพัฒนาครูและบุคลากร 4) เครือข่ายการสนับสนุนทรัพยากรทางการศึกษา พบว่า สภาพและความต้องการเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ด้านเครือข่ายการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$) ด้านเครือข่ายการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$) ด้านเครือข่ายการพัฒนาครูและบุคลากร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$) และด้านเครือข่ายการสนับสนุนทรัพยากรทางการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26$)

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อสร้างรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ผลการวิจัย พบว่า ผลการสร้างรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 หลักการของรูปแบบ มี 3 ข้อ คือ 1) การเสริมสร้างพลัง หมายถึง การร่วมมือร่วมใจของผู้บริหาร ครู และบุคลากรทุกฝ่าย ในการดำเนินงานของเครือข่ายความร่วมมือไปในทิศทางเดียวกัน มีเป้าหมาย และรูปแบบการทำงานเดียวกัน 2) การมีส่วนร่วม หมายถึง การบริหารที่เปิดโอกาสให้ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทุกฝ่าย มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการปฏิบัติงาน มีการปรึกษาหารือ ประชุม และเสนอแนะความคิดเห็นร่วมกัน 3) การทำงานเป็นทีม หมายถึง การดำเนินงานด้านการบริหารของผู้บริหาร ครู และบุคลากรทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันปรับเปลี่ยนการทำงานเป็นทีมที่ดีขึ้น มีการวางแผนทำงานร่วมกัน มีเป้าหมายเดียวกันและยอมรับซึ่งกันและกัน องค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 2 ข้อ คือ 1) เพื่อพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัศึกษากับสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา 2) เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาระดับมัศึกษานำรูปแบบไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา องค์ประกอบที่ 3 วิธีการดำเนินการประกอบด้วย 4 ด้าน คือ 1) ด้านเครือข่ายการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 2) ด้านเครือข่ายการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา 3) ด้านเครือข่ายการพัฒนาครูและบุคลากร 4) ด้านเครือข่ายการสนับสนุนทรัพยากรทางการศึกษา องค์ประกอบที่ 4 แนวทางการประเมินรูปแบบ 2 ข้อ คือ 1) ประเมินกระบวนการของเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารของโรงเรียนมัธยมศึกษา 2) ประเมินความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบ องค์ประกอบที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จของรูปแบบ 3 ข้อ คือ 1) ผู้บริหารในสหวิทยาเขตให้ความร่วมมือร่วมใจในการบริหารสถานศึกษา โดยผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายเป็นเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา 2) ผู้บริหาร ครู และ

บุคลากรทางการศึกษา ตระหนักและปรับตัวรับการเปลี่ยนแปลงถึงการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารสถานศึกษาพร้อมจัดข้อมูลสารสนเทศให้เป็นระบบพร้อมใช้งาน

3) ประธานเครือข่ายในสหวิทยาเขตส่งเสริม สนับสนุนให้ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีส่วนร่วมในการดำเนินงานของเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ผลการตรวจสอบองค์ประกอบหลักของรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ พบว่า รูปแบบมีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$) ความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$) ส่วนผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการดำเนินการตามรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26$)

วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อทดลองใช้รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า

3.1 ผลการใช้รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า เครือข่ายความร่วมมือของโรงเรียนมัศึกษามีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการที่ชัดเจน มีการจัดประชุมวางแผนและชี้แจงขั้นตอนการดำเนินงานร่วมกัน มีการนำสื่อเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการดำเนินการ จัดเก็บข้อมูลการดำเนินการและประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศอย่างเป็นระบบ มีการนิเทศติดตาม มีการวัดผลและประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาการบริหารงานของเครือข่ายความร่วมมือโรงเรียนมัธยมศึกษาต่อไป

3.2 ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการปรับปรุงและพัฒนาเครือข่ายการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.36$) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ด้านการดำเนินการเครือข่ายการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.29$) ด้านการนิเทศติดตามเครือข่ายการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.27$) และด้านด้านการวางแผนการดำเนินงานของเครือข่ายการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.18$) ตามลำดับ

วัตถุประสงค์ที่ 4 เพื่อนำเสนอผลการใช้รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ($\bar{X} = 4.40$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ความเป็นประโยชน์ของรูปแบบ ($\bar{X} = 4.44$) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือด้านการประเมินความเหมาะสม ($\bar{X} = 4.43$) และความเป็นไปได้ ($\bar{X} = 4.34$) ตามลำดับ

องค์ความรู้ใหม่

จากการตรวจสอบองค์ประกอบและข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาปรับปรุงเป็นรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ดังนี้

Picture 1: Cooperation Network Model in the Administration of Secondary School.

รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา มีรายละเอียดดังนี้

หลักการของรูปแบบ ประกอบด้วย 1. การเสริมสร้างพลัง 2. การมีส่วนร่วม 3. การทำงานเป็นทีม

วัตถุประสงค์ของรูปแบบ ประกอบด้วย 1. เพื่อพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา กับสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา 2. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาระดับมัศึกษานำรูปแบบไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา

วิธีดำเนินการ ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ 1. ด้านเครือข่ายการพัฒนาระบบการเรียนรู้ 2. ด้านเครือข่ายการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา 3. ด้านเครือข่ายการพัฒนาครูและบุคลากร 4. ด้านเครือข่ายการสนับสนุนทรัพยากรทางการศึกษา

การประเมินรูปแบบ ประกอบด้วย 1. ประเมินกระบวนการของเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารของโรงเรียนมัธยมศึกษา 2. ประเมินความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบ

เงื่อนไขความสำเร็จ ประกอบด้วย 1. ผู้บริหารในสหวิทยาเขตให้ความร่วมมือร่วมใจในการบริหารสถานศึกษา โดยผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายเป็นเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา 2. ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา ตระหนักและปรับตัวรับการเปลี่ยนแปลงถึงการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารสถานศึกษาพร้อมจัดข้อมูลสารสนเทศให้เป็นระบบพร้อมใช้งาน 3. ประธานเครือข่ายในสหวิทยาเขตส่งเสริม สนับสนุนให้ครูและบุคลากรทางการศึกษามีส่วนร่วมในการดำเนินงานของเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่าผลการศึกษาสภาพเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาสภาพการปฏิบัติโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ย

มากที่สุด คือ เครือข่ายการพัฒนาครูและบุคลากร รองลงมาคือ เครือข่ายการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา เครือข่ายการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และเครือข่ายการสนับสนุนทรัพยากรทางการศึกษาตามลำดับ ทั้งนี้เพราะผู้นำเครือข่ายมีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานของเครือข่าย มีการประชุมชี้แจงและวางแผนการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นกัลยาณมิตร วางกรอบการดำเนินงานไปในทิศทางเดียวกัน เปิดโอกาสให้สมาชิกของเครือข่ายมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ แสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนแนวคิดในการปฏิบัติงาน มีการทำงานเป็นทีมของผู้บริหารและบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ดังที่ Krommung (2011) ได้เสนอวิทยานิพนธ์ เรื่องรูปแบบการบริหารจัดการเครือข่ายโรงเรียนขนาดเล็ก เพื่อปรับปรุงคุณภาพการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 พบว่า การบริหารจัดการเครือข่ายโรงเรียนขนาดเล็กที่นำไปสู่คุณภาพการศึกษา มีโครงสร้างและองค์ประกอบที่สัมพันธ์และเชื่อมโยงกัน กล่าวคือ จัดระบบงานและกระบวนการดำเนินการบริหารจัดการเครือข่ายร่วมกันของโรงเรียนขนาดเล็กในเครือข่ายให้ครอบคลุมทั้งด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป เพื่อปรับปรุงคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเครือข่าย อาศัยหลักบุคลากรมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ หลักความมีเอกภาพ ในนโยบาย และหลักการกระจายอำนาจใช้ระบบและกลไกในการดำเนินงาน โดยมีคณะกรรมการบริหารจัดการเครือข่ายให้มีบทบาทหน้าที่ร่วมกันดำเนินการจัดกิจกรรมต่างๆ อย่างต่อเนื่องจนเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเมืองค้ประกอบองค์ประกอบการดำเนินการ 4 ด้าน ได้แก่ 1) เครือข่ายการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 2) เครือข่ายการการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา 3) เครือข่ายการพัฒนาครูและบุคลากร และ 4) เครือข่ายการสนับสนุนทรัพยากรทางการศึกษา ซึ่งจะช่วยให้การบริหารเครือข่ายความร่วมมือเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในปัจจุบันการศึกษามีความสำคัญและจำเป็นอย่างมาก และการที่จะบริหารเครือข่ายความร่วมมือไปใช้ให้บรรลุเป้าหมายจำเป็นที่จะต้องมีการเตรียมข้อมูล การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในด้านต่างๆ เพื่อนำไปสู่การนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของของ Jamjantawong (2010) ได้นำเสนอวิทยานิพนธ์ เรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการเครือข่ายพหุภาคีเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า รายละเอียดองค์ประกอบของรูปแบบ มีดังนี้ ด้านกระบวนการ ได้แก่ ขั้นตอนการบริหารจัดการเครือข่ายพหุภาคีในสถานศึกษา 4 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นเตรียมการ โดยเตรียมการสรรหาและการแต่งตั้งคณะกรรมการและสร้างความตระหนักและให้ความรู้ความเข้าใจแก่บุคลากรทุกระดับที่มีส่วนเกี่ยวข้อง 2) ขั้นพัฒนาบุคลากร โดยการจัดระบบบริหารงานบุคคลที่มีคุณภาพและกำหนดแผนพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่องในแต่ละด้าน 3) ขั้นวางแผนการดำเนินการ โดยวิเคราะห์จุดแข็ง และจุดด้อยในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา และการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาสถานศึกษาตามวิสัยทัศน์ ปรัชญา พันธกิจ และสอดคล้องกับสภาวะปัจจุบัน มีเป้าหมายชัดเจน 4) ขั้นปฏิบัติตามแผน โดยดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์ที่กำหนดจัดระบบการตรวจสอบการปฏิบัติตามแผน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของเครือข่ายพหุภาคีในสถานศึกษา สอดคล้องกับ Srichana (2015) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาตามอัธยาศัยในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า มีองค์ประกอบหลัก 4 องค์ประกอบ มีองค์ประกอบย่อย 20 องค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ 89 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) การจัดทำหลักสูตร 2) การจัดการเรียนรู้ 3) การจัดหาแหล่งเรียนรู้ และ 4) การวัดและประเมินผล นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Chantanam (2014) ได้ศึกษารูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิผลในโรงเรียนขนาดกลาง ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบมีองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบหลัก 21 องค์ประกอบย่อย ได้แก่ 1) การวางแผนเกี่ยวกับงาน

วิชาการมี 3 องค์ประกอบย่อย 2) การจัดการเรียนการสอน มี 4 องค์ประกอบย่อย 3) การบริหารการเรียนการสอน มี 11 องค์ประกอบย่อย และ 4) การวัดและประเมินผล มี 3 องค์ประกอบย่อย

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ผลการประเมินการทดลองใช้รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการปรับปรุงและพัฒนาเครือข่ายการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือด้านการดำเนินการเครือข่ายการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการนิเทศติดตามเครือข่ายการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และด้านการวางแผนการดำเนินงานของเครือข่ายการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการบริหารเครือข่ายความร่วมมือเกิดจากความร่วมมือกันระหว่างผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ศึกษาสภาพและความต้องการของสมาชิกในเครือข่าย จึงทำให้การดำเนินการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง มีการดำเนินการเป็นระบบขั้นตอน ตั้งแต่การเตรียมความพร้อมในการศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาการดำเนินงานของสถานศึกษา มีการสำรวจเกี่ยวกับความต้องการในด้านต่างๆของสมาชิกเครือข่าย ประชุมชี้แจง เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการดำเนินการของเครือข่ายความร่วมมือ มีการกำหนดกรอบและจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย ของเครือข่ายโรงเรียนมัธยมศึกษา มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการกระบวนการดำเนินงาน รวมทั้งจัดทำรายงานผลการนิเทศการดำเนินการของเครือข่ายความร่วมมือ และนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานของเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ Srichana (2015) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาตามอัธยาศัยในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ผลการทดลองใช้รูปแบบการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาตามอัธยาศัยในโรงเรียนมัธยมศึกษาในสภาพจริงก่อนและหลังทดลองใช้รูปแบบโดยภาพรวมอยู่ในระดับคุณภาพพอใช้ และผลการประเมินด้านการปรับปรุงและพัฒนาเครือข่ายการพัฒนากระบวนการเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับคุณภาพดีมาก สอดคล้องกับ Boonsuea (2013) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบการบริหารสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วม สำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2 ผลการประเมินการทดลองใช้รูปแบบภาพรวมอยู่ในระดับมาก และพบว่าการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การนิเทศกำกับติดตามผล ประเมินผลอยู่ในระดับคุณภาพดี โดยผู้บริหารโรงเรียนมีส่วนร่วมในการอนุมัติ เห็นชอบ สนับสนุน อำนาจความสะดวกสรุปแนวทางการพัฒนา คณะครูมีส่วนร่วมเสนอข้อมูลและแนวทางดำเนินงาน จัดกิจกรรมตามแผน ประเมินผล เสนอแนะวิธีปรับปรุงแก้ไข คณะกรรมการสถานศึกษามีส่วนร่วมให้ข้อมูล ให้ความเห็นชอบ สนับสนุนอำนาจความสะดวก กำกับดูแล รับทราบผลการประเมิน และเสนอแนะการปรับปรุงแก้ไข ผู้ปกครองนักเรียนมีส่วนร่วมให้ข้อมูล เสนอความต้องการ สนับสนุน ดูแลอำนวยความสะดวก รับทราบผลการประเมิน และมีการสะท้อนผลการประเมิน

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 4 ผลการประเมินรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้มีความรู้ และความเชี่ยวชาญ ด้านการบริหารเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า การประเมินโดยรวมขององค์ประกอบของรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ด้านความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านความเป็นไปได้โดยรวมอยู่ในระดับมาก และด้านความเป็นประโยชน์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะการบริหารเครือข่ายความร่วมมือจะประสบผลสำเร็จได้จะต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจ ผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เสริมสร้างพลังของทีมด้วยความเป็นกัลยาณมิตร เพื่อให้เครือข่ายขับเคลื่อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Srichana (2015) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการ

มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาตามอัธยาศัยในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ผลการประเมินมีความเหมาะสม มีความเป็นไปได้และมีความเป็นประโยชน์ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน สอดคล้องกับ Homsuwan (2013) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่สร้างขึ้น ประกอบด้วยองค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม 2) คณะกรรมการบริหารแบบมีส่วนร่วม 3) ขอบข่ายงานการบริหารแบบมีส่วนร่วม และ 4) กระบวนการบริหารแบบมีส่วนร่วม โดยผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่า รูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีความเหมาะสมและคณะกรรมการบริหารสถานศึกษามีความเห็นว่า การนำรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาไปใช้มีความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด และ Chomchuan (2012) ได้วิจัย รูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีประสิทธิผลในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ด้านเงื่อนไขความสำเร็จและความเป็นประโยชน์ในด้านกลไกการดำเนินการ อยู่ในระดับมาก

สรุป

ผลการวิจัยเรื่อง รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สรุปภาพรวมดังนี้ สภาพปัจจุบันและความต้องการอยู่ในระดับมาก ในด้านการสร้างรูปแบบ ผลการศึกษายอย่างเป็นระบบ ได้รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา มีองค์ประกอบครบ 5 องค์ประกอบ และจัดทำคู่มือการดำเนินการตามรูปแบบ ตรวจสอบและประเมินความเหมาะสมความเป็นไปได้ของรูปแบบและคู่มือการดำเนินการตามรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญจำนวน 9 คน ความเหมาะสมของคู่มือการดำเนินการตามรูปแบบอยู่ในระดับมาก ผลการทดลองใช้รูปแบบพบว่า มีความพึงพอใจระดับมาก และความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

- 1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาไปใช้ให้เหมาะกับบริบทและสภาพแวดล้อมของเครือข่ายสถานศึกษา
- 1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรสร้างความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อให้ทุกภาคส่วนเกิดความตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตนเอง และเพื่อส่งผลต่อความสำเร็จของการพัฒนาเครือข่ายสถานศึกษา

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรศึกษารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในสถานศึกษาทุกระดับ
- 2.2 ควรมีวิจัยเกี่ยวกับเครือข่ายความร่วมมือในด้านทรัพยากรการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตที่มีประสิทธิผล

References

- Boonsuea, T. (2013). The Participative School Management Model for Schools in Lopburi Primary Educational Service Area Office 2. *Journal of Research and Development of Buriram Rajabhat University*, 8(2), 44-50.
- Chantanam, R. (2014). *Effective Participatory Academic Administration Model in Medium-Sized Schools*. (Doctoral Dissertation). Ubon Ratchathani Rajabhat University. Ubon Ratchathani.
- Chomchuan, P. (2012). *Effective Community Participatory Academic Administration Model in Educational Institutions under the Office of Primary Education Service Areas*. (Doctoral Dissertation). Ubon Ratchathani Rajabhat University. Ubon Ratchathani Rajabhat.
- Homsuwan, C. (2013). *The Development of Participatory Management Model for Colleges in the Vocational Education Commission*. (Doctoral Dissertation). Naresuan University. Phitsanulok.
- Jamjantawong, J. (2010). *Development of a Network Management Model to Promote Quality Education in Basic Educational Institutions under the Bangkok Educational Service Area Office*. (Doctoral Dissertation). Chulalongkorn University. Bangkok.
- Krommung, A. (2011). *The Model of Small School Network Management to Improve the Quality of Education in the Ubon Ratchathani Educational Service Area Office District 1*. (Doctoral Dissertation). Ubon Ratchathani Rajabhat University. Ubon Ratchathani.
- Ministry of Education. (2007). *Change Leadership Development Course To Support Decentralization for Education Administrators and School Administrators*. Nakhon Pathom: National Institute for Development of Teachers, Faculty Staff and Educational Personnel.
- Office of the Basic Education Commission. (2007). *Approach to Decentralization of Administration and Education to the Board Educational Service Area Office and Educational Institutions in Accordance with the Ministerial Regulations Determining the Rules and Methods for Decentralization of Administrative and Educational Administration, B.E. 2007*. Bangkok: Office of the Basic Education Commission.
- Rucharoen, T. (2006). *Forms and Elements of Formats*. Documentation for Training on Lecture of the Seminar in Educational Administration, Ubon Ratchathani: Prince of Ubon Ratchathani Rajabhat University.
- Srichana, Y. (2015). The Development of the Participation Model for Informal Education Management in Secondary School under the Office of Basic Educational Committee. *Journal of Education, Mahasarakham University*, 9(4), 153-162.